

Olaf Johannesen aftur á pall í Føroyum:

EIN KOMISKK TRAGE UM GAMAN OG ÁLV

– Høvuðsorsøkin til at vit gera hendan leikin er, tí okkum dámar hann. Hann er stuttligur, samstundis sum hann hevur nakað uppá hjartað. Tann samanrenningin er heilt perfekt fyri ein sjónleik, sigur Olaf Johannesen, sum er aktuellur í einum skemtileiki, sum Marita Dalsgaard leikstjórnar

PÆTUR HJALMAR EVENSSON

PATURE@SOSIALURIN.FO

Tað eru eftir hondini 14 ár síðan, at virðislønti føroyski sjónleikarin Olaf Johannesen seinast var á palli í Føroyum. Síðan tá hevur hann spælt við í hópin av leikum, sendirøðum og filmum uttanlands, og hann verður tí av góðum grundum roknaður sum Føroya fremsti sjónleikari. Tí eru tað nógv, sum hava bíðað í spenningi, til hann aftur kemur á pall í Føroyum – og leingi er tað, ið væl skal vera, tí hann og unnusta hansara Marita Dalsgaard eru nú til reiðar við einum forvitnisligum skemtileiki, sum verður frumsýndur leygardagin, tá ið Leikhús SKIFT vísir Tí Komisku Tragediuna í Løkshøll.

Marita Dalsgaard er leikstjóri, og Olaf Johannesen er á pallinum – púra einsamallur. Tey hava bæði nógv um oyruni vanligvis, so tað hevur verið ein avbjóðing at fáa kalendaran at passa saman fyri at brúka ein heilan mánaða í Føroyum til hendan leikin. Men tað gekk, og tað fegnast parið um

– Eg gleði meg ótrúliga nógv. Vit hava leingi ætlað at gjørt okkurt í Føroyum, men tað er alt farið í vaskið, m.a. tí vit hava verið so upptikin við øðrum verkætlanum. Í maj skuldu vit hava ein leik í SALT, men so kom korona, og vit máttu avlýsa. Nú riggaði tað endiliga, og eg gleði at mæta áskoðarunum og siggja,

sum við øllum skemtileikum, so liggur álvari undir tí stuttliga. Tað stuttliga er mátin, leikurin hyggur at menniskjanum uppá. Um tað at at vera ófullkomin, fjálturstungin og alt annað, sum kann níva okk-

um í gerandisdegnum, sigur Marita Dalsgaard.

– Tann komiska tragedian skal skiljast sum gaman og álvari. Tað kann vera tragiskt, hvussu vit menniskju forvalta okkara lív.

Hvat vit brúka okkara avmarkaða tal av tímum til, sigur Marita Dalsgaard og greiðir nærri frá teimum tankunum, hon hevur um boðskapin.

– Nú handlar hetta um ein sjón-

hvussu teir reagera upp á hendan leikin, sigur ein spentur Olaf Johannesen.

Ein samrøða millum rollu og sjónleikara

Leikurin snýr seg um ein sjónleikara og eina rollu - eitt par, har annar ikki kann vera til uttan hin. Sum frá liður byrja tey at bjóða hvørjum øðrum av upp á ymsar mátar. Men har er sum sagt bara ein sjónleikari á pallinum, sum vil siga, at Olaf Johannesen í prinsippinum spælir tvær rollur.

– Leikurin er ein samrøða millum eina rollu og sjónleikaran, sum spælir rolluna. Rollan hevur einki lív uttan sjónleikaran, og sjónleikarin hevur brúk fyri rolluni. Í hesum samanspælinum kemur nógv fram, sigur Marita Dalsgaard.

– Hetta er ein leikur um ein sjónleikara, sum vil fortelja eina søgu um bardagan móti tí ónda. Men so blandar rollan seg allatíð í hesa søguna og broytir søgugongdina. Og tað órógv var sjónleikaran. Rollan skumpar sjónleikaran út á stöð, har sjónleikarin ikki vanligvis hevði torað at farið. Upp á tann mátan útviklar leikurin seg til nakað meira absurd og komiskt, sigur Olaf Johannesen.

Gaman og álvari

Hóast søgugongdin í leikinum hevur nakrar myrkar síður, so er boðskapurin í leikinum ikki beinleiðis syrgiligur.

– Hetta er ein skemtileikur. Men

